

Uit een homilie van dom Adelbert van de Wielen († 1977)*

Op de een of andere manier doen wij er allemaal aan mee,
om Jezus uit te leveren.

Dit is het antwoord van Jezus:

Hij is het aan wie Ik het stuk brood zal geven
dat Ik ga indopen.

Is dit wel een antwoord op onze vraag:

Heer, wie is het?

En óf het een antwoord is!

Jezus reikt ieder van zijn tafelgenoten een stuk brood toe.

Neemt en eet gij allen hiervan;

want dit is mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt...

Na het stuk brood te hebben ingedoopt,

reikte Hij het toe aan Judas Iskariot.

Zo heten wij.

Wij moeten bij Judas niet denken

aan een individu zonder meer.

Hij draagt de naam van de stam Juda,

waaruit Jezus geboren is.

De Zoon uit Davids huis, uit Juda's stam,

wordt door de zijn eigen broeders,

niet als voorman erkent.

Zij willen zijn brood wel eten,

maar niet zoals Hij opgegeten worden.

Toen hij het stuk brood had aangenomen

ging hij terstond weg.

Zo doen wij:

eucharistie vieren, maar daarbuiten

ons leven niet uitdelen en opdelen onder de mensen,

daar lopen we voor weg.

Wij zijn de nacht,

waarin en waaraan en waardoor Hij wordt overgeleverd.

Wij zijn Jezus' uur,

het uur van zijn liefde tot het uiterste.

Elkaar helpen en dragen,

soms ten koste van offers,

is gericht op elkaars geluk.

Al die manieren waarop wij elkaar helpen leven,

zijn een manier om het Brood

dat voor ons gebroken werd te nuttigen,

en om onszelf als brood van zijn Brood aan elkaar te geven.

* Adelbert van de Wielen, Homilie op Witte Donderdag (*bij Joh. 13, 21-33 + 36-38*)
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem